

Gouden dagen

Kluchtig blijspel in drie bedrijven

door

FROUKJE ANNEMA

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **GOUDEN DAGEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **FROUKJE ANNEMA** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

JAN DE JONG, 43 jaar

THEA BREMER, buurvrouw, 26 jaar

TONIA ZOETSAPPEL, buurvrouw, 45-50 jaar

HUURBAAS ZORGDRAGER, 35-40 jaar

JANNES BLAAUWBROEK, 50 jaar

JOHAN VOGEL, 35-40 jaar

GONNY HUISMAN, 40 jaar

TYPERING:

JAN: Goedig, vriendelijk mens, eenzaam, gevoel voor humor. Heeft een kanarie als vriend en dat is in zijn ogen heel gewoon.

THEA: Psychologie-studente, doet graag wat interessant, dynamisch, staat open voor ieders leed, erg sociaalvoelend, is komisch zonder dat zelf te willen of te weten.

TONIA: Typisch ouwe vrijster, heeft wat contact met Jannes, degelijk type, saai, wat uitgedroogd ook qua uiterlijk.

HUURBAAS ZORGDRAGER: Leeft gemakkelijk, heeft veel mensenkennis en verwondert zich over niets meer. Leven en laten leven is zijn devies.

JANNES: Man alleen, staat wat buiten het leven, leeft nog een beetje op door zijn "verkering" met Tonia Zoetsappel, beetje sullig en stuntelig.

JOHAN: Een "dandy", een kletsmajoor die krampachtig probeert jong te blijven, draagt kleren waar hij te oud voor is, wil opvallen, de grote man uithangen, is uit op avontuurtjes.

GONNY: Eigenlijk heel lief, iemand die zich gemakkelijk door anderen laat beïnvloeden, probeert hetgeen zij in haar huwelijk mist te compenseren met dingen waar zij in haar hart eigenlijk niet helemaal achter staat.

TIJDSBEPALING:

Het stuk speelt zich af in deze tijd, 's zomers, in een stad.

Eerste bedrijf: vrijdagavond.

Tweede bedrijf: vrijdagavond laat.

Derde bedrijf: zaterdagmorgen.

TONEEL:

Kamer van een huurappartement, gemeubileerd met tafel en stoelen, kleine zithoek (op grote en kleine tafel liggen kleedjes), kastje met telefoontoestel er op, vooraan, overdwars op toneel, staat een eenpersoonsbed met dekbed, schemerlamp staat dicht bij het bed. Aan de ene kant van het toneel is een deur naar de hal, met sleutel, aan de andere kant een deur naar de keuken en een deur naar de slaapkamer, in achterwand een raam.

REKWISIETEN:

Vier hengels, viskoffer, leefnet, busje met wormen, kanarie in kooi (kan ook "nep"-vogeltje zijn), transistor, paar pantoffels, tandenborstel.

Thermoskan, suikerpot, melkkannetje, twee kop en schotels, twee lepeltjes, twee wijnglazen, fles wijn.

Papieren voor huurbaas. Verzekeringopolissen voor Jannes.

Ekstra kleding van huurbaas. (vreemd spul)

Badlaken. Twee paraplu's. Doosje met kettinkje. Zaklantaarn.

Schroevendraaier en ander gereedschap. Twee slangen voor gasstel (in twee kleuren). Gasstel (moet van "de sloop" zijn). Fietspomp.

Autosleuteltjes.

EERSTE BEDRIJF

HUURBAAS (*komt op met Jan, draagt papieren onder zijn arm*): Nou mijnheer, dit is 't dan. Riante living, modern ingericht, op de zon. Voor het geval die schijnt. (*opent deur*) Hier is de slaapkamer, extra bed staat daar. (*wijst naar bed op het toneel*) En dan hebben wij hier de kitchenette. (*andere deur open*)

JAN (*sleept hengels, viskoffer, leefnet, kanariekooi, transistor en pantoffels mee*): Wat voor ding?

HUURBAAS: De keuken. Kompleet ingericht, van alle gemakken voorzien. Bent u gewend om elektrisch te koken, of op gas?

JAN: Ik kook helemaal niet. Vaste klant van de Chinees.

HUURBAAS: Er mankeert wat aan het gasstel. Daar was ik net mee bezig, maak ik zo in orde. Voor hoelang wilt u dit appartement huren?

JAN: Eerst voor een maand. Misschien langer...

HUURBAAS: Eigenlijk verhuur ik alleen voor langere tijd, maar u heeft geluk, dit appartement is onverwacht vrij gekomen. U weet de prijs. Ik heb hier het huurkontraakt, zullen we dat meteen even in orde maken? (*gaat aan tafel zitten*) Uw naam?

JAN: Eh... Jan... eh... de Jong. Jan de Jong.

HUURBAAS (*schrijft*): Jan de Jong. Appartement nummer dertien. Huur ingaande vandaag en wat zijn we vandaag? Een juli. Van een juli tot en met een augustus. Zo. Als u dan hier nog even wilt tekenen?

Jan moet eerst alle spullen op de grond zetten, plaatst dan handtekening.

HUURBAAS: Prima. Uw bagage komt nog?

JAN: Staat hier.

HUURBAAS: Is dat alles?

JAN: Meer heeft een mens niet nodig. (*wijst op overhemd, uit zak steekt tandenborstel*) Plus mijn tandenborstel.

HUURBAAS: Juist. Nou, zo redt u het verder wel, hè? Als er nog vragen zijn, u weet me te vinden, trap af, eerste deur rechts. (*af*)

Jan haalt plant van haak die vooraan aan een touw of iets dergelijks op het toneel hangt, hangt kanariekooi ervoor in de plaats, dichtbij bed.

JAN: Zo Joris, we zijn er, jongen. (*loopt wat rond, bekijkt kamer*) Van niemand meer last. Wat een genot! (*ploft op stoel neer*) Wat een genot! En dat een maand lang. Of langer, wie weet. Een maand de

vrijheid. *(doet schoenen uit)* Als ik nu mijn voeten op de tafel wil leggen *(doet dat)* dan d`oe ik dat. Zweet- sokken of niet. En als ik mijn stinkschoenen er ook nog op wil zetten, dan z`et ik ze er op! Zo! Ha, ha... Als ik wil gapen zonder de hand voor de mond *(probeert dat)*, het lukt nu niet, maar anders d`oe ik dat. O Joris, dit worden gouden dagen. Gouden dagen! Als ik de radio aanzet *(trekt transistor naar zich toe)* zal geen mens er wat van zeggen. En als ik mee wil galmen, dan galm ik mee.

Jan zet muziek keihard aan en zingt zo luid mogelijk mee. Even later wordt op deur geklopt, Jan hoort niets, dan vliegt deur open. Tonia op, loopt in dribbelpas naar transistor, draait geluid uit.

JAN *(geschrokken)*: Is me dat schrikken! Waar komt u zo gauw vandaan?

TONIA: Van hiernaast. Ik ben uw buurvrouw, Tonia Zoetsappel. Ik heb geklopt, maar u hoorde niets. Ik kwam alleen maar even zeggen dat zoiets hier niet kan.

JAN: Dat wat niet kan?

TONIA: Die radio op bruiloftsterkte! Hebt u de muren hier al eens bekeken?

JAN: Eh... nee.

TONIA: Die zijn z`o dun, mijnheer. *(wijst paar millimeter aan)*

JAN: O.

TONIA: Als u een keer flink niest vallen bij mij de schilderijen van de muur.

JAN: Ik ben nooit verkouden.

TONIA: En ik heb geen schilderijen.

JAN: Waar praten we dan over!

TONIA: Bij wijze van spreken. U begrijpt me wel.

De keukendeur gaat langzaam open, Thea kijkt om een hoekje.

THEA: Goeienavond!

JAN *(geschrokken)*: Verdorie, daar heb je d'r nog een! Waar komt u nou weer vandaan?

THEA: Heel gewoon, over 't balkonhekje en dan door uw keuken. Ik wou alleen maar even kennismaken. Ik wist dat er vandaag een nieuwe huurder zou komen. En zo pas hoorde ik duidelijk dat die nieuwe huurder er al was. Vandaar!

JAN: Aan die kant dus ook dunne muren. U bent mijn andere buurvrouw?

THEA: Helemaal. Mijn naam is Thea Bremer. *(geeft Jan een hand)*

JAN: Jan de Vries.

TONIA (*scherp tegen Thea*): U wilt het maar weer eens proberen?

THEA (*kortaf*): Had ik u wat gevraagd?

TONIA: Nee, ik vroeg ù wat.

THEA: Niks gehoord.

JAN (*kijkt van de een naar de ander*): Vriendinnen zo te horen?

THEA: Is lichtelijk overdreven!

TONIA: Zij? Zij is een gevaar voor de mensheid!

THEA: U overdrijft! Zoals gewoonlijk.

JAN: Gezellig. Waarom doen jullie zo?

THEA: Nou, gewoon.

TONIA: Als ik u dat allemaal uit moet leggen, dan...

JAN: Doe geen moeite. Ik ben hier gekomen om eindelijk een keer rust te vinden. Ik heb dus totaal geen behoefte aan...

TONIA: Rust? Hier? Mag ik daar even om lachen? Laat mij u één ding vertellen mijnheer... eh, hoe was uw naam ook al weer?

JAN: De Jong.

THEA: De Jong? Zo straks zei u De Vries!

JAN (*van zijn stuk gebracht*): O ja?... Zei ik dat? Ja, dat komt De Jong en De Vries, dat lijkt heel erg op elkaar, vindt u niet?

THEA: Nou... nee.

JAN: Bovendien, zegt Shakespeare niet:. "What 's in a name?"

THEA: U vertoont een opmerkelijk gedrag. Wie vergist zich nu in z'n eigen naam? Zulke dingen boeien mij uitermate! Dat komt doordat ik psychologie studeer. En ik ben...

TONIA (*sarcastisch*): ... en ik ben een plaag voor m'n omgeving! Iedereen wordt het slachtoffer van haar bemoeizucht en idiote ideeën. Psychologie! Ze kon beter voor psychiater studeren, dan werd ze zelf haar beste klant!

THEA (*boos*): U begrijpt er nog altijd niks van, hè? Totaal geen gevoel voor menselijke verhoudingen. Maar, natuurlijk wel een ongenueanceerd oordeel klaar!

JAN: Eh... dames! Mag ik er even tussen komen? Waar waren we gebleven, voordat jullie in deze leuke discussie vervielen?

THEA: Ik probeerde u te vertellen dat uw geval mij boeit...

JAN: Ik ben helemaal geen geval!

THEA: ... omdat ik heel erg in de medemens geïnteresseerd ben.

TONIA: En daar wou ik mijnheer nou juist voor waarschuwen. Als u eens wist hoever haar interesse gaat! O, als de muren hier eens konden spreken...

JAN: Die hebben al genoeg moeite om te blijven staan. Die komen niet aan praten toe.

TONIA: Als u eens hoorde wat zich in deze kamer heeft afgespeeld, dan...

THEA (*boos*): O, daar begint ze weer! Luister niet naar dat mens! Alles wat zij zegt komt voort uit jaloezie. Ze zit vol frustraties en...

TONIA: Wat dacht u, mijnheer, waarom de vorige huurder zo plotseling is heengegaan?

JAN: Ach... overleden... de stakker...

TONIA: Niet overleden! Weggegaan, omdat het hem onmogelijk werd gemaakt hier langer te blijven. En weet u waarom?

JAN: Geen idee. En 't interesseert me ook geen biet.

TONIA: Zal ik u dat eens vertellen? Weet u wat zij...

THEA (*gaat vlak voor haar staan*): U bent gewaarschuwd!

JAN (*springt op*): Zo is 't genoeg! 't Was me een genoegen om met mijn beide buurvrouwen kennis te kunnen maken. Een mooier welkom had ik niet kunnen dromen. (*kwaad*) Maar, mag ik jullie nu vriendelijk verzoeken onmiddellijk te verdwijnen? Of ik laat Joris op jullie los!

THEA: Joris? Wie is Joris!

JAN (*wijst op kanarie*): Hij. Mijn vriend.

THEA: U hebt een parkiet als vriend?

JAN: Nee.

THEA: Dat zei u toch?

JAN: Joris is een kanarie. En dat is heel wat anders dan een parkiet.

TONIA (*plagend*): Zulke dingen leren psychologen niet...

THEA: Ooooh, wat een interessant geval! Boeiend! Vergist zich met z'n eigen naam en heeft een vogel als vriend! Interessant... ik zou...

TONIA: U zou niks!

JAN (*tegen Tonia*): En u ook niet. Jullie waren allebei op weg naar huis, weet je 't nog? (*duwt hen in de richting van de deur*) Zo, daar moeten jullie langs...

THEA (*naar keukendeur*): Mijn deur zit op slot. Ik moet weer over 't balkon. (*af*)

TONIA: Als ik u was zette ik schrikdraad op dat hekje. Tweehonderdtwintig volt! (*af door haldeur*)

JAN: Nou. 't is weer fraai, Joris. Was 't niet net als thuis? Wacht even, de deur op slot. (*doet dat*) Zo. En Joris, bevalt 't jou hier? Ja, je moet eerst even wennen, dat begrijp ik. Alles vreemd en dan meteen al twee zulke figuren op bezoek. Wat zeg je?... Och, dat is waar ook, je hebt nog niks gehad. (*zoekt viskoffer, haalt daar busje voer uit, doet dat in voerbakje*) En nu nog wat water. (*gaat met drinkbakje naar keuken, komt terug met vol bakje*) Alsjeblieft. Zo goed?... Ach, wat ben je toch mooi, zoals je daar zit. O Joris, als ik jou niet had. (*loopt wat onwennig heen en weer, staat even voor het raam*) En nu? Wat

doen we nou? *(gaat op bed liggen)* Niet gek! Dit wordt mijn nestje. *(zoekt pantoffels, zet die onder het bed)* Kunnen we 's avonds nog lekker even kletsen, wat jij? *(gaat weer op bed liggen. Even later wordt op haldeur geklopt)* O nee, niet weer! *(handen voor de oren)* Ik ben er niet. *(wordt weer geklopt. Jan legt kussen op zijn hoofd, komt er nog even onder vandaan)* Ssssst. Stil hoor, Joris, niks zeggen. *(weer onder het kussen. Kloppen wordt gestaakt. Even later hoort men iemand roepen aan de kant van de keuken. Onder kussen vandaan)* Hoor je dat, Joris? Ze roept. Wat doe ik nou?... Er naar toe, zeg je?... Vooruit dan maar. *(roept door keukendeur)* Niks nodig vandaag, bakker... O... wat wilt u dan?... O. Nou, eh... nou goed dan. Maar dan niet langer dan vijf minuten. Komt u maar! *(gaat keuken in en komt weer op met Thea, kijkt op zijn horloge)* Uw tijd gaat nu in! Steek maar van wal!

THEA: Ik... eh, nou ja, ik kwam eigenlijk alleen maar zeggen dat ik er spijt van heb.

JAN: Waarvan?

THEA: Dat we hier ruzie gemaakt hebben.

JAN: Ik ben aan ruzie gewend.

THEA: 't Was niet aardig van ons, maar zij is zo vreselijk...

JAN: Stop. Hier wordt niet geroddeld!

THEA: Nee. U hebt gelijk.

JAN: Dat heb ik af en toe... Dat was het?

THEA: Ja. *(loopt naar keukendeur, draait zich plotseling om)* Nee! Ik moet eigenlijk nog wat zeggen. Ik... eh... ik zou een goed contact heel erg op prijs stellen... als burendoel ik. En daarom wilde ik u vragen of ik u ergens mee kan helpen. Uitpakken misschien?

JAN: Alles is al uitgepakt.

THEA: Dat hebt u snel gedaan.

JAN: Ik had niks ingepakt. Dan heb je ook niks uit te pakken. Zo simpel ligt dat.

THEA *(wijst op overhemd)*: En uw tandenborstel?

JAN: Draag ik altijd bij me. Geeft me een vertrouwd gevoel.

THEA: Dat begrijp ik. Psychologisch gezien...

JAN: We houden 't netjes, hè? Geen woord over mijn "geval"!

THEA: Nee. *(er valt een stilte, weten allebei niets te zeggen)* En... bevalt 't u hier?

JAN: Och...

THEA: Hebt u werk hier in de stad?

JAN: Nee... dat is te zeggen, ik heb vakantie.

THEA: U komt hierheen met vakantie? Komt u van buiten misschien?

JAN: Ben ik daar minder om? *(er valt weer een stilte)*

THEA (*ziet hengels staan*): Vist u?

JAN: Daar zijn hengels voor, niet dan? Je zou er ook mee kunnen biljarten, maar ze zijn eigenlijk om er mee te vissen.

THEA (*lacht wat onzeker*): U houdt me voor de gek!

JAN: Ik kijk wel uit.

THEA (*wijst op busje*): En daar zitten wormen in?

JAN: Ja. Zulke grote! (*geeft met handen aan hoe groot*) Ik heb ook maden. Wilt u ze zien?

THEA: O bah, nee. Doodeng!

JAN: Ze vreten u niet op.

THEA: Hoelang heb ik nog?

JAN (*kijkt op zijn horloge*): Nog twee minuten. We kunnen er zolang bij gaan zitten. (*doen dat. Weer stilte*)

JAN: Ik kan u geen koffie aanbieden.

THEA: Nee, natuurlijk niet. Dat kan nooit in twee minuten.

JAN: Ik heb ook geen koffie. Dat treft.

THEA: Ik heb de koffie klaar... zal ik...? Ik kan 't zo even halen.

JAN: Laat maar.

THEA (*loopt naar vogelkooi*): Hoe heet hij ook al weer?

JAN: Joris.

THEA: Joris. Echt een naam voor een parkiet.

JAN: Kanarie.

THEA: Dat bedoel ik.

JAN (*ook bij de kooi*): Mooi diertje, hè? En ziet u die schrandere oogjes? Hij begrijpt meer dan u en ik samen. En trouw dat-ie is! Daar kunnen de mensen nog wat van leren.

THEA: Hij is uw vriend?

JAN: M'n beste!

THEA: Interessant, interessant! Weet u, zulke dingen boeien mij uitermate. Wat zou ik graag een onderzoekje willen instellen waarom u...

JAN (*laat horloge zien*): Uw tijd is om!

THEA: Eh... ja. Ja natuurlijk.

JAN: Maar weer over 't muurtje?

THEA: Dat gaat veel sneller dan door de deuren. (*af naar keuken*)
Daaag!

JAN (*roept haar na door deur*): Doe! Voorzichtig! Goed vasthouden! (*telefoon gaat*) Telefoon? Waar staat dat ding? (*vindt hem dan, neemt op*) Hallo?... Wie wil komen?... Vorige huurder? Waarom?... Ik heb niks gevonden, maar stuur maar naar boven. Moet hij zelf maar zoeken... Prima. Daag! (*zoekend*) Hier moeten nog ergens papieren liggen, van de vorige huurder. Niet gezien, jij Joris? (*zoekt in laden*)

Ik kan niks vinden. *(even later wordt er geklopt)* Kom verder! *(er wordt opnieuw geklopt)* Binnen!... O, dat is waar ook, de deur zit op slot. *(doet haldeur open)* Goedenavond. Komt u binnen. Dus u bent mijn voorganger? *(geeft een hand)* Jan de Jong.

JANNES *(stuntelig)*: Jannes Blaauwbroek. Ja, ik mis wat papieren, een paar polissen. En ik denk dat ik wel weet waar ze liggen. Zou ik heel even in uw slaapkamer mogen kijken?

JAN: U gaat uw gang maar.

JANNES *(naar slaapkamer, even later weer op met papieren)*: Ik heb ze al. Ik had doordat 't allemaal zo snel is gegaan een la overgeslagen.

JAN: Dan is 't nu weer in orde.

JANNES: Ja. *(wil weggaan, ziet dan vlakbij de deur de hengels staan)* Sakkerloot! Daar staat wat moois!

JAN: Aha, u bent ook een visser?

JANNES: Een fanatieke! *(bekijken nu samen de hengels van Jan)* Tjonge, jonge, u heeft uw zaakjes prima voor elkaar. *(neemt hengel in zijn hand)* Een carbonhengel, kost zo vierhonderd gulden. Prachtig!

JAN *(laat andere hengel zien)*: En deze. Pas gekocht. Werphengeltje. Ideaal!

JANNES: Duur?

JAN: Nee hoor. Maar tweehonderd. *(schuift hengel uit, draait aan molentje)* Kijk eens hoe licht of dat loopt. *(draait lang eind snoer af met lood op het uiteinde, gooit snoer over toneel)* En een bereik, mijnheer. Niet te geloven, kijk maar!

JANNES *(geïnteresseerd dichterbij)*: Prachtig! Bij welke club zit u?

JAN *(nog altijd draaiend)*: Bij "De Heidedobbers". En u?

JANNES: Ik zit al jaren bij "Het Snaakse Snoekje". Volgende week hebben we weer een wedstrijd en dan...

Er wordt geklopt.

JAN: Momentje. *(legt hengel neer, snoer ligt over het hele toneel. Doet deur open)* Ah, daar is buurvrouw ook al weer!

TONIA: Ja, sorry dat ik u nu weer lastig moet vallen, maar ik wou alleen maar even... *(is verder gelopen en met haar voeten in het snoer verward geraakt, merkt niets, sleept snoer mee, kijkt onafgebroken naar Jannes, erg geschrokken)* Jannes!

JAN: Stop! Kijk uit, u zit in mijn snoer! *(probeert de boel weer los te krijgen)* Kijk nou toch uit!

JANNES *(van zijn stuk gebracht)*: Tonia.

Jannes en Tonia merken van het hele snoergedoe niets.

TONIA: Wat doe jij hier?

JAN (*op zijn knieën bezig met het snoer*): Hij had iets vergeten. Til even uw been op... mijn snoer... andere been...

TONIA (*tilt automatisch benen op, kijkt er niet naar, heeft alleen oog voor Jannes*): Jannes... hoe... hoe gaat 't nu met jou?

JANNES (*verkreukelt zenuwachtig de polissen*): Goed.. Tonia... dat wil zeggen... en met jou?

Tonia probeert haar tranen tegen te houden, veegt over haar ogen, zoekt een zakdoek maar heeft die niet.

JANNES (*verlegen dichterbij*): Niet doen, Tonia... niet huilen... toe nou... (*maakt nu, als een sneeuwbal, ronde prop van de polissen*)

TONIA (*huilend*): Ik huil niet...

JAN (*nog altijd op zijn knieën bezig om het snoer uit "de knoop te halen, geeft haar zijn zakdoek*): Hier, neem de mijne maar. Ik ben allergisch voor primula's... en huilende vrouwen.

JANNES: Dat we elkaar op deze manier weer ontmoeten.

TONIA: Niet te geloven. En dat allemaal door haar!

Jan volgt nu geïnteresseerd het gesprek, speelt mee, tegelijkertijd bezig met zijn hengel, de andere twee reageren niet op hem.

JAN: Door wie?

JANNES: O, als ik alles nog een keertje over kon doen, Tonia...

TONIA: Wat dan, Jannes? Wat dan?

JANNES: Dan was 't niet zo gegaan... Maar ja, nu is 't te laat.

JAN (*kijkt op zijn horloge*): Veel te laat! Al bijna acht uur!

TONIA: 't Hoeft nog niet te laat te zijn, wat mij betreft. We kunnen de klok toch terugdraaien?

JAN: O nee! Nooit terugdraaien! Heb je ze zo stuk! Een klok moet je altijd vooruit draaien. Goed om denken, vóóruit! (*heeft hengel nu klaar, zet hem weer bij de andere*)

TONIA: Er is nog één kans...

JANNES (*blij*): Meen je dat, Tonia? Maar, je hebt toch gezegd dat 't uit was, dat je nooit weer... Meen je dat? (*gooit uit blijdschap prop papier hoog de lucht in*)

TONIA: Ik heb nagedacht.

JAN (*over de vloer kruipend om prop papier op te rapen*): Dat kan nooit kwaad.

TONIA: Dagenlang heb ik er over nagedacht. En telkens weer dacht ik...

JAN (*nieuwsgierig dichtbij Tonia*): Zeg het dan!

JANNES (*aan andere kant van Tonia*): Wat dacht je dan, Tonia? Wat?

TONIA (*kijkt op, net of zij nu pas door heeft dat ze niet met z'n tweeën zijn*): Dat kan ik hier niet zeggen.

JAN: Moet ik even de kamer uit gaan?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto